

विवरणे पन्थासे चायं पक्षः पूर्वपक्षीकृत्य दूषितो यथा
 "अथैव" वटादिषु क्षणिकत्वं साध्येत विमताः उपान्तप्रा-
 दयो घटसत्ताक्षणः स्वस्वानन्तरक्षणभावघटनाश-
 व्याप्ताः घटसत्ताक्षणत्वादनप्राघटक्षणवदिति' तन्न वि-
 मतो घटनाशक्षणो घटसत्तायान् कालत्वात् सम्मतवदि-
 त्याभासमानत्वात् । अत्र घटाभावात्तुभवविरोध इति चेत्
 तर्हि क्षणिकत्वानुमानेऽपि सोऽयं घट इति प्रत्यभिज्ञा-
 विरोधोऽस्तेषु । ननु सर्वे भावाः क्षणिकाः अर्थक्रिया
 कारित्वात् व्यतिरेकेण शशविषाणवत् विपक्षे स्थायिनोऽर्थ
 क्रियानुपपत्तिर्बाधिका । न च स्थायिन एव पदार्थस्य नि-
 मित्तसंयोगादन्यथाभूतस्यार्थक्रियापूर्वकं कार्यं सत्पाद-
 यित्तं सामर्थ्यं न क्षणिकस्येति वाच्यम् किमसौ स्थायी
 पदार्थ एकमेव कार्यं सत्पादयेत् ? उत युगपदनेकानि ?
 उथवा क्रमेणानेकानि ? तत्र प्रथमद्वितीययोः कृतं स्था-
 यित्वेनासत्कार्योत्पादनस्य क्षणिकेनैव सिद्धेः । न तृतीयः
 समर्थस्य क्षेपायोगात् । अतोभावानामेकस्मिन्नेव क्षणे-
 ऽर्थक्रियाकारित्वं सत्त्वमिति, नैतदुक्तं त्वन्मते अर्थ
 क्रियायादुर्निरूपत्वात् । किमर्थक्रिया नाम संविदां स्वगो-
 चरज्ञानजननं ? किं वा क्षणान्तरोत्पादनम् ? आद्येऽपि
 स्वस्त्वाने तज्जननं ? पुरुषान्तस्त्वाने वा ? सर्वज्ञस्त्वाने वा ?
 नाद्यः संविदां स्वप्रकाशत्वेन तदसम्भवात्, अस्तु तर्हि
 द्वितीयः, देवदत्तसंवेदनं हि स्वप्रकाशमपि यद्देवदत्तसंवे-
 दनस्य विषयत्वाज्जनकं भविष्यतीति, तदसत् न तावत् प्रत्य-
 क्षज्ञानस्य विषयतया जनकमिति शक्यं वक्तुं, न हि पुरुषान-
 न्तरज्ञानं प्रत्यक्षतया क्वचिद्दृष्टं । नाप्यनुमानज्ञानविषय-
 तया जनकं त्वया पुरुषान्तरप्रत्यक्षज्ञानमेव विषयजन्तुमि-
 ङ्गीकारात् । ननु तर्हि तृतीयोऽस्तु सर्वज्ञस्य हि प्रत्यक्षज्ञानं
 सर्वपुरुषगतसंवेदनानि विषयीकृत्वैर्तैर्जन्यते, सैवं तथा-
 सति सोपप्लवैः सांसारिकसंवेदनैरीश्वरसंवेदनमप्युपप्लुतं
 स्यात् तन्मते ज्ञानज्ञेययोरभेदात् । अथ ईश्वरज्ञानमुपप्लुत-
 मपि नोपप्लवदोषं भजते तत्त्वज्ञानेकोपप्लवस्य बाधादिति चेत्
 सैवं न तदेव ज्ञानं सोपप्लवं वावते उपप्लवस्येकस्मि-
 नेव क्षणे प्राप्तिबाधयोरसम्भवात् नापि ज्ञानान्तरसुत्पाद्य
 उपप्लवं बाधितं क्षणते पूर्वज्ञानोपप्लवस्य ज्ञानान्तरा
 विषयत्वात् विषयत्वे पूर्वज्ञानान्तरमध्युपप्लुतं सत् कथं
 बाधकं स्यात् ? नचोपप्लवांशं विहाय संवेदनांशस्यैवेश्वर-
 ज्ञानं प्रति विषयतया जनकत्वं, तस्मिन् सत्युपप्लवानभिन्नः
 कथमीश्वर उपदिश्येत् । नापि क्षणान्तरोत्पादनमर्थं क्रवेति

द्वितीयः पक्षः, त्वत्प्रक्रियया चरमक्षणस्यासत्त्वप्रस-
 ङ्गात् तथा हि विज्ञानानि स्थायित्वकल्पनया द्रव्यगुणा-
 दिदोषैर्विषयैश्चोपप्लुतानि पूर्वपूर्वसजातीयविज्ञानलक्ष-
 णेभ्यः संस्कारेभ्य उन्तरोत्तराणुत्पद्यन्ते तत्र सर्वमिदं
 क्षणिकमिति भावनया स्थायित्वकल्पना निवर्त्तते स्वलक्ष-
 णमिति भावनया द्रव्यगुणादिकल्पना नश्यति दुःख-
 मिति भावनया रागादिदोषप्रवृत्तिसुखदुःखोपप्लवाः
 क्षीयन्ते, शून्यमिति भावनया विषयोपप्लवविगमः । ततश्च
 भावनाभेदैस्तुर्विधैस्तुर्विधसंस्कारविरोधिभिस्तुर्विधोप-
 प्लवे क्रमेण मन्दीक्यते भावनाप्रकर्षस्यानुभूतादुपान्तप्रा-
 प्रत्ययात् सर्वोपप्लवविरहि विज्ञानसत्पद्यते तच्च संस्कार
 सन्नानान्तप्राचरमक्षण इति गीयते, तस्य च कार्या-
 भावादसत्त्वापत्तौ तथैव क्रमेण पूर्वपूर्वज्ञानानामप्यसत्त्वं
 प्राप्नुयात् । चरमक्षण ईश्वरज्ञानस्य जनकस्तद्विद्यत्वादिति-
 चेत् तर्हि चरमक्षणसर्वज्ञज्ञानयोर्विशुद्धतया तुल्यस्वभाव-
 योरैकसन्नानत्वं स्यात् तुल्यस्वभावयोः कार्यकारणभावस्यै-
 कसन्नानलक्षणत्वात् ततश्च सन्नानाविच्छेदादनिर्मुक्तः
 स्यात् । सर्वज्ञसन्नानप्रवेश एव मोक्ष इति चेत् एवमपि चर-
 मक्षणस्य ईश्वरज्ञानविषयत्वं दुर्निरूपमिति, तज्जनकत्वं
 दूरापास्तं, भेदे हि सति संवेदो विषयविषयिभावः नचेह
 भेदोऽस्ति । न तावत् संवित् संवेदन्तारात् संविदाकारेण
 भिद्यते तथासति वैलक्षण्यसिद्धये प्रतियोगिनोऽसंवित्त्व
 प्रसङ्गात् नाप्यसंविदाकारेण धर्मिणोरसंवित्त्वप्रसङ्गात्
 तस्माच्चरमक्षणस्य सर्वज्ञज्ञानोत्पदनलक्षणयाऽर्थक्रियया
 सत्त्वं दुःसम्पादम् । यद्यस्यार्थक्रिया कल्पते तदापि
 सा किं कारणस्य सत्त्वं सम्पादयति ? उत प्रतीतिम् ?
 नाद्यः कार्योत्पूर्वमेव कारणस्य सत्त्वात् अन्यथा कारण
 त्वायोगात् । द्वितीये तत् कार्यं स्वकार्येण प्रतिभासितं
 सत् कारणप्रत्यायकं तदपि तथैवेत्यनयस्या स्यात् । इति
 स्वयमेव स्वात्मानं प्रकाशयतीति नानवस्येति चेत् तर्ह्यर्थ-
 क्रिया प्रतीतिहेतुरिति पक्षोहीयेत । स्वयमेव स्वार्थक्रिये-
 ति वदन आत्माश्रयं दुर्निवारम् । तदेवं न सत्त्वे नार्थक्रिया-
 कारित्वं किन्तु स्वाभाविकः कश्चिद्दर्शः, तथा चैकास्मिन्
 क्षणेऽर्थक्रियां कृत्वा पुनस्तूष्णींभूतस्यापि स्थायिनः सत्त्वं
 न विरुध्यते । यदुक्तं स्थायिनः क्रमेणानेककार्योत्पाद-
 कत्वं नास्ति समर्थस्य क्षेपायोगात् इति तदसत् शक्तस्या
 पि सहकारिसन्निधानविशेषद्रमापेक्षया कार्यं क्रम उपपन्नः
 लोके तथैवानुभवात् । अथ अतस् शक्तस्य सहकार्य-